

Sygn. akt I C 1495/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 czerwca 2014 r.

Sąd Rejonowy w Kłodzku, I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Ewa Karp

Protokolant: Ewelina Świrta

po rozpoznaniu w dniu 5 czerwca 2014 r. w Kłodzku

sprawy z powództwa Ł. R.

przeciwko (...) S.A. w S.

o zapłatę 6000 zł i ustalenie

I. zasądza od strony pozwanej (...) S.A. w S. na rzecz powoda Ł. R. kwotę 6.000,00 zł (sześć tysięcy złotych 00/100) z ustawowymi odsetkami od dnia 17 lipca 2013 r. oraz tytułem zwrotu kosztów procesu kwotę 1.834,88 zł (tysiąc osiemset trzydzieści cztery złote 88/100);

II. nakazuje stronie pozwanej by uiściła na rzecz Skarbu Państwa – kasa tut. Sądu tytułem wynagrodzenia biegłych tymczasowo pokrytego ze środków Skarbu Państwa kwotę 1.351,20 zł (tysiąc trzysta pięćdziesiąt jeden złotych 20/100).

Sygnatura akt IC 1495/13

UZASADNIENIE

Powód Ł. R. wniósł o zasądzenie od strony pozwanej (...) w S.A. z siedzibą w S. kwoty 6 000 zł tytułem zadośćuczynienia za cierpienia związane z wypadkiem z 21 maja 2013 roku.

W uzasadnieniu powód podał, że w dniu 21 maja 2013 roku miał miejsce wypadek komunikacyjny, w następstwie którego doznał skręcenia i naderwania odcinka szyjnego kręgosłupa, urazu barku lewego i potłuczenia ciała. Powód wskazał, że pojazd sprawcy ubezpieczony był w zakresie OC w u strony pozwanej, która nie przyznała powodowi żadnego zadośćuczynienia.

Strona pozwana wniosła o oddalenie powództwa, wskazując, że w toku postępowania likwidacyjnego ustalono, że biorąc pod uwagę znikomy charakter uszkodzeń pojazdu i zgłoszonych obrażeń można stwierdzić, że nie mają one związku z wypadkiem.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powód Ł. R. został poszkodowany w wypadku komunikacyjnym 21 maja 2013 roku. Był w chwili wypadku instruktorem nauki jazdy samochodu, w który uderzył sprawca ubezpieczony w (...).

Dowód:

- przesłuchanie powoda K- 54 akta szkody

W wyniku wypadku powód doznał urazu głowy, urazu kręgosłupa, i barku lewego bez utraty przytomności, które powodują 5 % długotrwałego uszczerbku na zdrowiu powoda, który w chwili wypadku miał 28 lat. Jak stwierdzili powołani biegli dr nauk medycznych neurochirurg H. A. i dr nauk medycznych ortopeda M. J., Ł. R. na skutek wypadku odczuwa bóle kręgosłupa szyjnego z ograniczeniem ruchomości biernej i czynnej, parastezjami kończyn górnych, szczególnie lewej, w zakresie unerwienia przez nerw łokciowy (palców IV i V) oraz ograniczeniem ruchomości w stawie ramiennym lewym. Biegli wskazali, że dolegliwości te nasilają się przy zmianie pogody, [przy niewielkim wysiłku fizycznymi zmuszają powoda do przyjmowania leków przeciwbólowych oraz w sposób zasadniczy ograniczają czynności życia codziennego i prace zawodową.

Dowód: - opinia biegłych neurologa i ortopedy K- 64-66

Powód nie otrzymał od strony pozwanej zadośćuczynienie, pomimo zgłoszenia szkody.

Dowód:

- akta szkody

W tak ustalonym stanie faktycznym Sąd zważył , co następuje:

Powództwo należało uwzględnić w części, na podstawie zgromadzonego materiału dowodowego, a w szczególności opinii zespołu biegłych, akt szkody, przesłuchania powoda i dokumentacji lekarskiej.

Na podstawie przepisu art. 445 § 1 k.c. w wypadkach przewidzianych w artykule poprzedzającym sąd może przyznać poszkodowanemu odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę.

Katalog wypadków, w których można żądać zadośćuczynienia określa przepis art. 444 § 1 k.c. stanowiąc, że w razie uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia naprawienie szkody obejmuje wszelkie wyniki z tego powodu koszty. Na żądanie poszkodowanego zobowiązany do naprawienia szkody powinien wyłożyć z góry sumę potrzebną na koszty leczenia, a jeżeli poszkodowany stał się inwalidą, także sumę potrzebną na koszty przygotowania do innego zawodu.

Zgodnie z przepisem art. 822 § 1 k.p.c. przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej ubezpieczyciel zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, wobec których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo ubezpieczony.

O charakterze, jaki ma spełniać zadośćuczynienie wypowiedział się Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 3 lutego 2000 r. wydanego w sprawie I CKN 969/98 (LEX 50824), stwierdzając, że zadośćuczynienie nie jest karą, lecz sposobem naprawienia krzywdy. Chodzi tu o krzywdę ujmowaną jako cierpienie fizyczne, a więc ból i inne dolegliwości oraz cierpienia psychiczne, czyli negatywne uczucia przeżywane w związku z cierpieniami fizycznymi lub następstwami uszkodzenia ciała, czy rozstroju zdrowia w postaci np. zeszpecenia, wyłączenia z normalnego życia itp. Celem zadośćuczynienia jest przede wszystkim złagodzenie tych cierpień. Winno ono mieć charakter całościowy i obejmować wszystkie cierpienia fizyczne i psychiczne, zarówno już doznane, jak i te, które zapewne wystąpią w przyszłości (a więc prognozy na przyszłość). Przy ocenie więc "odpowiedniej sumy" należy brać pod uwagę wszystkie okoliczności danego wypadku, mające wpływ na rozmiar doznanej krzywdy.

W niniejszej sprawie Sąd przyznał powodowi 6 000 zł zadośćuczynienia , co wynika z faktu, że rozważając wysokość w jakiej winno być zadośćuczynienie wypłacone, należy rozważać każdy przypadek indywidualnie, ponieważ jak stwierdził Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 12 września 2002 r., wydanemu w sprawie IV CKN 1266/00 (LEX nr 80272) określenie wysokości zadośćuczynienia za doznaną krzywdę w razie uszkodzenia ciała powinno się opierać na obiektywnych i sprawdzalnych kryteriach, kierować się jego celami i charakterem, przy uwzględnieniu jednak indywidualnej sytuacji stron.

Sąd uwzględnił przede wszystkim młody wiek powoda, który obecnie ma 29 lat, utrudnienia stanowiące skutki wypadku- bóle kręgosłupa szyjnego z ograniczeniem ruchomości biernej i czynnej, parastezję kończyn górnych, szczególnie lewej, w zakresie unerwienia przez nerw łokciowy(palców iv i V) oraz ograniczenie ruchomości w stawie ramiennym lewym, zmuszające powoda do przyjmowania leków przeciwbólowych oraz w sposób zasadniczy ograniczają czynności życia codziennego i pracę zawodową powoda instruktora nauki jazdy.

Strona pozwana zaproponowała powodowi 5000 zł po wydaniu opinii przez biegłych, co stanowi podstawę do przyjęcia, że w zasadzie godzi się z twierdzeniami i żądaniami pozwu.

O kosztach postępowania orzeczono po myśli przepisu art. 98 § 1 k.p.c.